

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LINGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2943 * Simbătă 29 decembrie 1956 * 8 pagini 25 bani

Un bilanț îmbucurător care ne obligă

Imi amintesc acum, în prag de an nou, de ultimele momente petrecute la Melbourne, în așteptarea plecării spre țară. Fericiți de succesele obținute, mindri că sportivii români au reușit să se afirme în întrecerea cu cei mai buni sportivi din lume, cucerind cinci titluri de campioni olimpici, trei medalii de argint și cinci medalii de bronz, ne bucuram de faptul că sintem în centrul atenției generale. Într-adevăr, specialiștii străini nu fuseseră impresionați doar de faptul că România, pe care în trecut n-o cunoșteau decât ca un simplu punct pe hartă, a obținut locul 8 în ordinea numărului de medalii și locul 11 în clasamentul neoficial pe țări; mult mai semnificativ li se părea, lor ca și nouă, faptul că numărul de sportivi medaliați constituia 40 la sută din numărul total al reprezentanților sportului nostru, iar cifra sportivilor clasai pe primele șase locuri — 62 la sută. Deși aprecierile lor ne-au măgălit, adevărata mândrie am simțit-o numai la primirea felicitărilor sincere, pornite din inimă, trimise de cei de acasă. De la zeci de mii de kilometri depărtare, noi ne simțeam parcă mai aproape ca oricând de cei de acasă și, în mijlocul delegațiilor sportive a zeci de țări din toată lumea, înțelegem parcă mai bine semnificația și rolul sprijinului permanent acordat de partid și guvern mișcării noastre sportive. Dorul, nestins de țară ne aducea și mai clar în minte drumul străbătut pînă acum și minunatele perspective de viitor.

Am sosit în țară în toila campaniei electorale, prilej pentru întregul nostru popor de a trece în revistă marile realizări obținute în ultimii ani, în toate domeniile. Entuziasmul cu care am fost întâmpinați, marea cinste acordată celor mai buni dintre olimpicii noștri, decorații cu înalte ordine și medalii, aprecierile unanime pornite din rindul celor mai diferite pătri ale poporului, ne-au făcut să ne dăm încă odată seama cu câtă dragoste înconjoară poporul nostru muncitor de reprezentanții săi sportivi și că legătura între tinerii sportivi și masele muncitoare constructoare ale socialismului în patria noastră este indestructibilă. Am înțeles din nou, în aceste clipe cu și mai multă claritate, cât datorează mișcarea sportivă partidului, statului nostru democrat-popular, ne-am dat seama și mai limpede de cine este indeluctabilă patrie a putut însuși într-afita pe sportivii noștri la Olimpiadă și atunci cind tricolorul cu stema Republicii Populare Romine s-a ridicat pe cel mai înalt catarg, ochii noștri, ai tuturor, s-au umplut, de la fiecare dată, de lacrimi.

În aceste zile, în care întregul popor își trece în revistă realizările obținute în ultimii ani în lupta pașnică de construire a socialismului, noi sintem mindri că putem raporta, la rindul nostru, succese deosebite pe linia atragerii maselor de oameni ai muncii în activitatea sportivă, a ridicării nivelului performanțelor, a afirmării Republicii noastre Populare pe a-

de MANOLE BODNĂRAȘ

Președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lingă Consiliul de Miniștri.

rena marilor întreceri sportive internaționale, care a culminat cu victoriile obținute la Olimpiadă. Numărul de oameni ai muncii angrenați în activitatea sportivă de masă a crescut de la an la an; participarea lor la marile competiții populare, ca: Spartachiada tinerețului, crosurile de primăvară și toamnă, concursurile de casă ale colectivelor sportive și întrecerile sportive în cinstea marilor sărbători ale clasei muncitoare se cifrează la milioane. Complexul G.M.A., această adevărată școală a voinței și curajului, a vigoarei și dragostei de viață, atrage și el, an de an, zeci de mii de aspiranți. Numărul celor care au fost instruiți pentru a conduce și îndruma această uriașă activitate a sporit mereu, ajungind astăzi la aproape 30.000. Acestor oameni, instructori și organizatori sportivi, care muncesc cu drag în orele lor libere pentru dezvoltarea mișcării sportive, a căror activitate modestă dar perseverentă stă la baza tuturor succeseilor, le datorăm mult.

Creșterea prestigiului internațional al sportului nostru a fost determinată de drumul mereu ascendent către o pregătire științifică, spre un proces de instruire-antrenament bazat pe cele mai avansate cuceriri ale științei sportive. Ca rezultat, în marea majoritate a sporturilor s-a trecut la forme evoluate de întreceri; numărul sportivilor clasificați s-a ridicat la peste 100.000 iar nivelul normelor de clasificare a putut crește considerabil. În nici o ramură de sport n-au mai rămas valabile vechile recorduri, ele fiind întrecute de mai multe ori în decursul ultimilor patru ani. Față de acest veritabil salt calitativ, în mod firesc succesele internaționale de mare răsunet n-au putut întirzia prea

mult. Jucătoarele noastre de tenis de masă Angelica Rozeanu și Ella Zeller au cucerit titluri de campioane și în ediția din acest an a campionatului lumii. Echipa feminină de handbal a devenit campioană mondială. Echipele masculine și feminine de volei au ocupat locul II în ultima ediție a campionatelor mondiale. Formația reprezentativă a orașului București a încheiat cu succes turneul întreprins în țara rugbului, Anglia. La atletism și tir, box și scrimă, gimnastică și canotaj ne-am câștigat un binemeritat prestigiu internațional. Au rămas mult în urmă timpurile în care simpla participare a reprezentativelor țării la o competiție constituia un scop, iar năzuințele se rezumau la un loc cît de cît onorabil, pe la mijlocul clasamentului. Astăzi, noi am ajuns să „discuțăm” de la egal la egal cu țări de o veche tradiție sportivă, să întrecem în cadrul „competiției competițiilor” — Jocurile Olimpice — țări ca Finlanda, Polonia, Cehoslovacia, Canada etc. și să depășim ca număr de medalii de aur țări ca Japonia, Germania și Franța.

Nimeni nu mai poate pune azi la îndoială faptul că atari succese ar fi fost imposibile fără sprijinul de zi cu zi acordat de partid și guvern, fără contribuția întregului popor. Ele se datoresc în primul rînd politicii juste a partidului față de mișcarea sportivă, călăuzirii pașilor noștri pe drumul sănătos al preluării creațiilor a tradiției sportive și îmbogățirii ei necontenite. Poporul nostru harnic și talentat, creator al unui tezaur cultural, artistic și științific unanim apreciat, s-a dovedit din totdeauna ca avînd aplicații deosebite și în domeniul sportiv. Succesele — de mare prestigiu pe atunci — ale unor sportivi ca boxerii Lucian Popescu, I. Chiriac, Gh. Axioți, Ion Popa, că-

(continuare în pag. a 2-a)

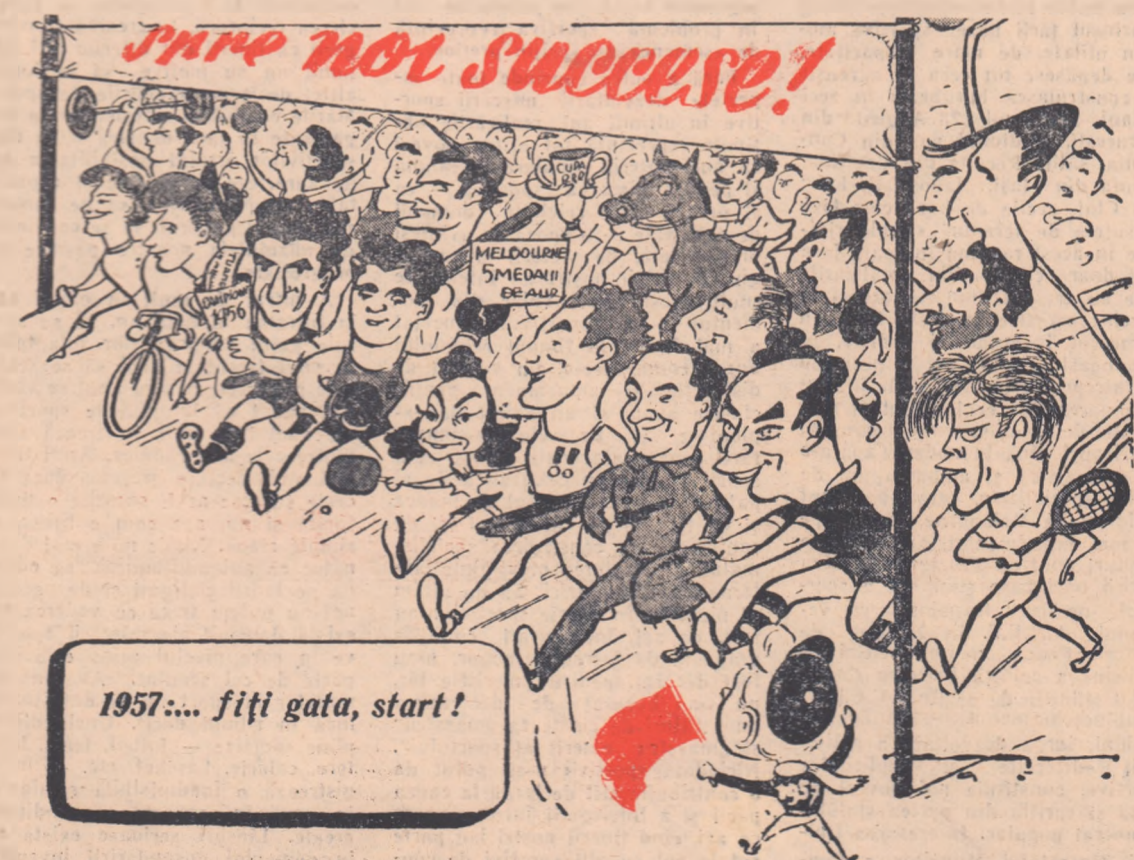
Bine ai venit, Piciule. Incepu se să mă doară mina de atîta scris. Acum, scrie tu mai departe! Desen de MATTY

CALATORIE CU SPORTIVII

La Bombay, așteptînd să plec în țară, a coborît într-o zi avionul care transporta pe sportivii români, victorioși la Melbourne. M-au primit între ei. Foarte plăcută societate. Oameni tineri, veseli și politicoși, puternici fără aroganța puterii. Reprezentau vitalitatea poporului nostru, pe care în competiția universală îl impuseseră printre primele popoare ale lumii, prin forța și măiestria lor. Nici nu se poate o întâlnire mai neașteptată. Nu scot nici un fel de înfumurare din faptul că, în tineretea mea, limba latină, teoria cunoașterii și literatura comparată mi s-au părut singurele lucruri vrednice să le consacri lor. Nu m-am indelectnicit cu sportul. Mi se pare că într-un rînd am și cîrșit puțin împotriva lui. Fără legături cu mișcarea sportivă actuală,

mă mulțumeam să admir pe invitații în Jocurile Olimpice, meice și istmice, cîntași de poetul grec Pindar, în veacul al V-lea înainte de era noastră. Dar Jocurile Olimpice au reinviat. La cîțiva ani odată, întregul tîneret al lumii, partea lui cea mai frumoasă și mai indelmatică, se adună pentru a arăta forța, disciplina, magistralitatea națiilor pe care le reprezintă. Se produce atunci cea mai frumoasă și mai înaltă competiție pentru întreaga lume. Ea vinegile naționale în loc să se pună și să se combată, se desfășoară paralel și, în loc să se mîncească reciproc, doresc să se întreacă. Așa ar trebui să se petreacă lucrurile în domeniul tuturor legăturilor dintre popoare. Bămulafia în locul opoziției este lozincă de care se anină toți sportarii lumii. Sportivii o realizează de pe acum. În miinile lor arde ura din făclile păcii.

Sînd de vorbă cu sportivii, ca o timiditate explicabilă prin puțina mea știință în ce-i privește, mi-am spus că oameni ca ei nu se formează nici repede, nici ușor. Fiecare din acești simpatici și politicoși tineri a trebuit să depună îndelungi eforturi, atît călăuzite, pînă a putea să ne reprezinte cu cinste. Pe fața fizică a antrenamentului sportiv se dezoală un mare număr de însușiri și activități zifii morale, printre care rezistența, stăpînirea de sine, disciplina de viață cea mai riguroasă, oamneraderia, cavalierismul. Și m-am întrebat atunci: cum se face că scriitorii s-au oprit atît de rar în fața viefii sportive a țării? Sportul pune observatorului numeroase probleme de psihologie și morală, vrednice a fi studiate în acele cere-l cultivă. Pindar a cîntat pe atleții greci. Poate că un scriitor de-al nostru se va oprim odată în fața aspectelor atît de atrăgătoare ale sportului și ale oamenilor lui, către care, din colțul meu, zburînd de la Bombay, îndreptam priviri curioase, devenite îndată prietenești.

1957... fiți gata, start!

De la stînga, primul plan: Oiga Orban, C. Dumitrescu, Șt. Onisic, N. Linca, Angelica Rozeanu, L. Rotman, Șt. Petrescu, D. Ionescu, Gh. Viziru. Planul doi: Lazăr Baroga, Nagy Irina, Ioanîr Sirbu, M. Timu, Titus Ozon, J. Ponova și M. Nedeff. (Văzuți de NEAGU)

Ziarul

SPORTUL POPULAR

rează cititorilor săi
LA MULȚI ANI!

Stela Tudor-Van

Floarea Olimpica n-a reusit sa purifice presa australiana de vechi naravni

E greu de spus ce s-a petrecut printre cititorii ziarului „The Argus” din Melbourne, care, la câteva zile după terminarea Jocurilor, au descoperit un articol neașteptat, e drept destul de bine dosit pe o îngustă coloană din ultima pagină. Articolul nu trata în cuvinte incriminătoare despre continuarea tradiției olimpice și nu era semnat de Kent

Hughes M.V.O., O.B.E., M.C. și alte inițiale ale sale pe care n-avea nici un rost să le memorez. Nu era vorba nici măcar de un studiu despre berbecii australieni prezentați la o expoziție organizată cu prilejul marilor competiții și n-avea nici o legătură cu firma care a doua zi după terminarea întrecerilor de pe Cricket Ground Stadium se grăbea să înlocuiască pista de zgură cu brazde de gazon.

De necredut, articolul se referea în mod concret la organizarea și desfășurarea Jocurilor Olimpice, lucru pe care „The Argus” și celelalte ziare australiene n-au reușit și mai ales n-au vrut să-l facă în răstimpul acestora. Era o critică severă la adresa australienilor care n-au înțeles rosturile acestei mari competiții mondiale, neasigurându-i cadrul convenit. Constatarea însă că rindurile publicate de „The Argus” pe coloana din ultima pagină erau de fapt reproducerea parțială a unui articol apărut în ziarul italian „Giornale d'Italia”, mi-am dat din nou seama că ar fi fost exagerat să mă aștept ca un ziarist australian să fie capabil de atita sinceritate. În orice caz, faptul că un ziar australian reușea să publice, chiar la mai multe zile după ce flacăra olimpică fusese stinsă, câteva rinduri critice în care erau scoase la iveală tarele jocurilor, a produs, fără doar și poate, mare nedumerire în rindurile cititorilor săi. Aceștia citiseră încă înainte de începerea jocurilor și în timpul desfășurării lor, în afară de cele mai tendențioase știri, menite să înorăbească pe participanți, să creeze o atmosferă de neînțelegere, de ură, fel de fel de aprecieri elogioase în ceea ce privește organizarea. Dar mai presus de orice, ocupația zilnică a condeierilor lui „The Argus” și „The Herald” era considerarea spiritului olimpic, calomnarea sportivilor care veniseră de la mii de kilometri pentru a se întrece prietenește.

Dar și în ceea ce privește cronică întrecerilor avem multe de reproșat ziaristilor australieni. La început, conștiența lor europeană era stupefiantă constatarea că publicul nu știa să aprecieze valoarea performanțelor care se realizau sub ochii lor pe stadion. Atunci doar când crainicul anunța numele unui sportiv australian — indiferent dacă era vorba de o performanță mediocră — aplauzele izbucneau din toate colțurile stadionului. Am înțeles însă destul de repede căruia fapt i se datorește și această stare de lucruri. Comentariile și cronicile care apăreau în ziare erau scrise la un nivel mediu și cu vizibilă tendință de a scoate la

iveală numai pe sportivii australieni.

Constatarea acestei atmosfere, președintele Comitetului Olimpic Internațional, Avery Brundage, a înțeles ce pericol reprezintă pentru spiritul jocurilor sistemul gazetărilor australieni. De altfel, în conferința de presă, organizată către sfârșitul întrecerilor, ziaristii australieni au căutat din nou, prin întrebările pe care le-au pus, să-l determine pe Avery Brundage să laude organizarea. Lucrul acesta a făcut pe unul din ziaristii francezi să exclame:

— „Să încetăm să ne mai aruncăm flori! Cât despre spiritul jocurilor și presa australiană, să nu mai vorbim...”

Ceea ce trebuia spus fusese spus. În continuare, ziaristii străini și-au arătat nemulțumirea în legătură cu diferite lipsuri ale organizării, lucru pe care președintele Comitetului Olimpic Internațional a trebuit să-l recunoască. Serviciul de informare care ne fusese prezentat la început drept ceva extraordinar era de fapt cu totul dezorganizat. Pe lângă faptul că rezultatele pe care le primeam cu întârziere erau adeseori incurcate, ele conțineau și o mulțime de greșeli de calcul. În schimb, dacă acesta funcționa defectuos, domnul E. A. Doyle, șeful serviciului de presă și publicitate (ultimul cuvânt este foarte semnificativ!) ne-a oferit o surpriză... Într-o bună zi, în locul cuțiilor de chibrituri, am găsit în casele care trebuiau să conțină normal fișele cu rezultate o notiță plină de iluzii: doamna Gibson de la un obscur ziar australian își instala cablaticul la biroul de presă pentru a se ocupa, nici mai mult nici mai puțin, de plasarea noastră în... Australia. Se arăta în notiță că această stimă doamnă ne putea oferi un post într-o întreprindere sau proprietate agricolă... Pentru această muncă importantă, ziarista australiană își alesese ore de birou după-amiază, dar în așa fel ca la orele 18 să-și poată lua în timp obișnuitul ceai.

Prezența onorabile doamne Gibson printre noi a produs la început iluzii, apoi nemulțumire. De altfel, Agenția France Press a co-

mentat prezența ei acolo în cuvinte care în orice caz nu pot fi considerate măgulitoare.

În situația aceasta, ziaristii australieni n-au putut și nici nu pot să ne reprezinte că nu am fost și nu simțim de acord cu felul lor de a scrie. Orice ar spune, ei sînt departe de a înțelege care este adevăratul spirit olimpic, iar repetatele dovezi de prietenie de care au dat dovadă participanților la jocuri, indiferent din ce colț de lume veneau, au fost de neînțeles pentru ei. În prima pagină a ziarelor apăreau în locul fotografiilor campionilor imagini din cele mai stranie. Mi-amintesc că într-una din zile unul din ziare a reușit un „adevărat tur de forță” publicând înaintea celorlalte, fotografia unei obscure sportive americane care înapoindu-se în salul olimpic tirziu noaptea s-a culcat pe acoperiș, făcând concurență pisicilor. Pentru această strășnică idee s-a găsit un spațiu de zece ori mai mare decât a consacrat „The Argus” articolul reproduc din „Giornale d'Italia”. Interesant este că a doua zi alte ziare au ripostat, reușind să convingă pe una din vedetele nației australiene să-și mute patul pentru o noapte pe acoperiș. E vorba de Lorraine Crapp care, în orice caz, n-avea nevoie să-și facă popularitate în acest fel.

Interesant este și modul în care

presa australiană publica clasamentul pe națiuni. Cînd spre sfârșitul jocurilor, sportivii sovietici au trecut pe primul loc, socoteala medaliilor de aur obținute de sportivii sovietici a început să se incurce. Ba medaliile erau acordate, ba nu erau, în sfârșit tot felul de situații neclare, neserioase.

Desigur, am putea extrage din colecțiile multor ziare europene și americane părerea autorizată despre toate scaderile Jocurilor Olimpice organizate la Melbourne în mahală, cum scrie Maurice Vidal, trimisul lui „Miror-Sprint” la aceste întreceri. O mină că acestea n-au putut fi îndreptate pe parcurs și mai ales că s-au accentuat prin atmosfera de încordare creată, revine tocmai presei

australienă. Aceasta a pornit la drum holărită să servească prin toate mijloacele cauza reacționară, depunând eforturi disperate pentru a semăna discordie între participanți. Lucrul acesta n-a reușit. În ultima zi a întrecerilor, cînd marele steag olimpic flutura încă pe Main Stadium, au defilat cot la cot sportivi din toate colțurile lumii. Poate în clipa aceea purtătorii stilourilor cu venin au înțeles ceea ce trebuiau să înțeleagă de mult.

Poate tocmai de aceea „The Argus” a reprodus rindurile din „Giornale d'Italia”.

TUDOR VORNICU

O importantă competiție de tenis de masă dotată cu „Cupa Stadion”

Redacția revistei ilustrate de sport „Stadion” a luat inițiativa organizării unei importante competiții de tenis de masă la care vor lua parte membrii lotului republican împreună cu o serie de elemente talentate din rîndurile celorlalți jucători și jucătoare. Acest concurs, care va fi un adevărat prolog al viitoarelor campionate internaționale de tenis de masă ale R.P.R. se va desfășura sâmbătă și duminică viitoare în sala Floreasca din Capitală. Competiția care se va bucura de o

participare deosebit de valoroasă, în frunte cu Angelica Rozeanu, Ella Zeller, cunoscutul jucător maghiar Berczik, Gantner, Haraszlosi, Reiter și alții va fi dotată cu numeroase premii constînd din cupe, plachete, diplome și abonamente la revistă. Sistemul de disputare va fi identic cu acela al campionatului internațional de la 10-13 ianuarie, adică se vor juca meciuri eliminatorii la cinci probe individuale: simplu bărbați, simplu femei, dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt.

INTREGERILE FEMINE INCLUSE IN PROGRAMUL JOCURILOR BALCANICE DE ATLETISM

Zilele trecute s-au încheiat la Atena lucrările congresului Jocurilor Balcanice de atletism. După cum era mai anunțat, țara noastră a fost reprezentată de prof. Gheorghe Teodorescu, vicepreședinte al Comisiei Centrale de atletism și Andrei Săvescu inspector șef în C.C.F.S. La însoțirea în Capitală a delegației noastre am stat de vorbă cu tov. A. Săvescu pentru a afla noutăți în legătură cu lucrările congresului la care a participat. Iată ce ne-a spus d-sa: „Congresul balcanic organizat în condițiuni impecabile la Atena, a constituit un moment important pentru dezvoltarea atletismului și a relațiilor internaționale atletice în această parte a Europei. Lucrările au fost urmărite cu mare interes de opinia publică din Capitala Greciei. La recepția de închidere a fost prezent și d. Tsatos, Ministrul de stat la Președinția Consiliului de Miniștri al Greciei, care luînd cuvîntul a spus printre altele: Guvernul grec a constatat cu mare satisfacție că lucrările congresului au decurs într-o atmosferă de sinceră prietenie și au ajuns la rezultate dintre cele mai bune. Noi simțim convingeri că sportul ajută la crearea unor relații principale, de amicitie între popoarele noastre și că dorința de pace sălășluiește cu căldură în inimile tuturor celor care iubesc și cinștesc această activitate a trupului și sufletului oamenilor.

În cadrul congresului au fost aduse completări importante vechiului statut al Jocurilor Balcanice din 1931, care a fost modifi-

cat anul acesta la Belgrad. S-a stabilit: ca desfășurarea celei de a XVI-a ediții a J. B. să aibă loc la Atena, în zilele de 30, 31 august și 1 septembrie; a fost întocmit programul tip care va rămîne permanent valabil pentru toate edițiile viitoare ale competiției. În întreceri au fost incluse și probele feminine (100, 200, 300, 4x100 m., 80 m. g., lungime, înălțime, greutate, disc, suliță și pentation) și decathlonul la bărbați. Clasamentele vor fi întocmite separat pentru bărbați și femei după principiul 6-5-4-3-2-1 p., iar ștafetele vor avea punctajul dublu. Echipele clasate pe primul loc la bărbați și la femei li se vor decerne cupele challenge ale Jocurilor Balcanice. Aceste cupe vor fi atribuite definitiv echipelor care le vor câștiga de trei ori consecutiv, sau de cinci ori alternativ. Au fost omologate recordurile balcanice stabilite la Belgrad. Cu acest prilej au fost omologate și rezultatele atletilor noștri: 400 m. — Ilie Savel 47.8; 400 m. g. — Ilie Savel 51.6; triplu — Sorin Ioan 15.39; echipa Karandi, Sudrigean, Savel, Wiesenmayer la 4x400 m. cu 3:13.8. A fost stabilit un secretariat permanent al J. B. care va funcționa cîte 4 ani în fiecare țară. Pentru început sediul acestui secretariat a fost fixat la Belgrad. Jocurile Balcanice vor constitui un criteriu de selecție pentru formarea echipei balcanice (cîte 3 atleți de fiecare probă) în vederea meciului pe care aceasta îl va susține anual în compania echipei reprezentative a țărilor scandinave”.

CONCURSUL PENTRU cea mai buna CORESPONDENȚĂ

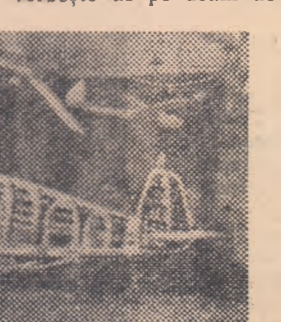
PASIUNEA FAMILIEI PALL

La Rafinaria IX din Orașul Stalin, maestrul rafinor Andrei Pall nu este renumit numai pentru vrednicia și pricepera sa în muncă, ci și pentru înțelepciunea care i-a adus semnificativul epitet (dacă vreți) de „cel cu avioanele”. Și, într-adevăr, maestrul Pall desfășoară o activitate prodigioasă în cadrul cercului de aeromodelism de la Rafinaria IX.

— Du-te odată acasă la el, să vezi ce lucrează și acolo, acest mare amator al aeromodelismului din orașul de la poalele Timpei, ne-a spus cineva. Așa am și făcut. M-am prezentat acasă la „cel cu avioanele”, în strada Decebal. M-a primit însuși maestrul. Cu vorba domoală, specific ardelenesc, cu ochii vii, neastimparați, maestrul Pall mi-a vorbit îndelung despre pasiunea lui și a familiei sale: aeromodelismul, arătîndu-se gata să-mi dea, cu dragă inimă, orice informații și lămuriri în acest sens.

— „Mă ocup de aeromodelism de la vîrsta de 18 ani, adică de acum un sfert de veac. ne spune maestrul. Printre numeroasele elemente pe

care le-am îndrumat, de-a lungul anilor, îndrăgesc aeromodelismul, se numără bineînțeles și familia mea: toți copiii și soția, pentru care aeromodelismul a devenit un amuzament instructiv și o adevărată pasiune”. Aflu cu acest prilej că familia Pall a participat la toate concursurile pe oraș, raion și regiune, clasîndu-se pe locuri fruntașe. În acest sens, stau mărturie concretă diplomele, plachetele, medaliile și alte distincții care împodobesc pînă la rețuza camera de mușățiri a locuinței tov. Pall. Toate aceste „trofee” alcătuiesc răsplata meritată a muncii fără preget a familiei de aeromodeliști.

În sala cercului de aeromodelism de la Rafinaria IX se lucrează la construirea machetei Zlin.

clipa frumoasă a primului start. Iată-l și pe „cel mare” dintre frați, creatorul unui aeromodel uriaș și totodată ingeniou.

Și nu este nevoie să fii un mare specialist ca să-ți dai seama că în acest atelier se lucrează cu mult sîrg și că în mica încăpere este închisă o lume de plăcute strădării, planuri, vise, realizări și satisfacții...

Dar munca maestrului Pall nu se rezumă numai la atelierul din strada Decebal ci ea se continuă cu aceeași însuțire și în cadrul cercului de aeromodelism de la Rafinaria IX. Aci, tov. Pall este unul din elementele de bază și de numele lui se leagă realizări meritorii atât în cadrul acestui cerc cât și al activității de aeromodelism din orașul de la poalele Timpei...

★ Seara tirziu, cînd mi-am luat rămas bun de la „cel cu avioanele”, mi-am dat seama că tușesem câștigat pentru această minunată înțelepciune și că mă gîndeam la ziua cînd voi avea prilejul să întîlnesc echipa „Pall” la un concurs de aeromodelism.

N. DUMITRESCU

Examen de sfârșit de an

Nota 5 la „întâlniri internaționale”

Răsfoiesc toată ziua colecția ziarului „Sportul popular”, pregătindu-ne, ca în fiecare prag de an nou, pentru tradiționalul reportaj retrospectiv. Pe block-notesul nostru se strinseseră încet-încet, sumedenie de fapte, date, cifre referitoare la principalele competiții internaționale la care participaseră sportivii romini în decursul celor 12 luni ale anului. Multe, atât de multe încât treaba devenise extrem de dificilă, acum, când urma să selecționăm, să sistematizăm întregul material. Cu ce să încep? Despre care succes să vorbești mai întâi? Cum să alegi, din noianul de însemnări, pe cele mai semnificative?

Cercetăm într-una block-notesul, dar, deparie de a afla în el răspunsul căutat, aproape că mai rău ne încurcasem, de parcă ne-am fi rătăcit într-un labirint fără de ieșire. Nu ne-am dat totuși bătuți și, cu toată oboseala care începuse să ne cuprindă, am luat treaba încă odată, și încă odată de la început. Inșă aștele, cărora mai-mai că le imploram ajutorul, păreau că-și rid de noi. În fața ochilor împăienjenți, ele se prinseseră într-un dans amețitor, frîgînd rîndurile însemnărilor cu o horă fantastică, într-un ritm nebunesc. Vîrînd-neortînd, începeam să cuprindem din ce în ce mai mult și, picolînd, într-un firzîu a trebuit să... ne recunoaștem învînși. Și am adormit, ducînd cu noi, pe căile visului, întregul conținut al block-notes-ului...

„Ei, dar ce-i asta? Unde ne aflăm? S-ar zice că-i o școală. Dar ce ciudată școală! Sala de

curs seamîndă mai de grabă cu un stadion, tribunela fără loc de papire, tabla verde ca și gazontul „dușumelei, iar catedra instalată — ia te uită! — chiar la „masa presei”.

Deodată, se aude un fluier prelung de arbitru. Ce să fie? Incepe meciul? Nu: a sunat... clopoșelul! Elevii se reped spre locurile lor și nu după mult timp apare și profesorul. Asta-i cuiema! Un copil! Un copil care de-abia duce sub braț ditamai catalogul: o tabelă de marcaj. Ne-a văzut și se îndreaptă spre noi.

— A! Văd că avem și oaspeți la examenul nostru de azi! Fiți bineveniți! Imi dați voie să mă prezint: 1957!

— Cum? Cum ați spus? — Da! Sint chiar 1957. anul cel nou, și am primit sarcina să conduc examenul la „Competiții internaționale”. Vă rog să luați loc lângă mine la „masa presei”, că doar sințeti obișnuiți, și să începem.

Am mulțumit cum se cuvine și... ne-am conformat. Elevii stăteau emoționați în bănci, așteptîndu-și rîndul la examen. Cu gesturi taciturne, de o gravitate căzătoare, de o gravitate căzătoare, contrasta cu figura lui de copil, profesorul a așezat „catalogul” la locul obișnuit și, făcînd un semn magic cu mina, pe tabela de marcaj a apărut cu litere mari numele elevului care urma să fie examinat primul: HANDBALUL. Elev? Nu, o elevă! Și nu mică ne-a fost surpriza atînci cînd am recunoscut în cea care urma să fie examinată pe căpitana echipei reprezentative de handbal, Elena Jianu.

cincea oară a fost înscris numele fării noastre pe această cupă. Și încă nu e totul, pentru că 1956 a însemnat și anul consacării echipei noastre masculine, care s-a clasat pe locul III la Tokio. Mari succese a reputat și „schimbul” nostru de miune. Maria Golopența a cucerit titlul de campioană europeană neoficială la junioare, precum și titlurile de campioană internațională a Franței și a Austriei. La campionatele internaționale de juniori ale Franței, prin Maria Golopența, Mariana Barasch, Gh. Cobirzan și Mihai Iscovici, noi am cucerit toate titlurile puse în joc. Asta e în linii mari tot ce aveam de spus.

— Foarte bine. Puteți trece la loc. Răspunsul a fost pe deplin mulțumitor. Tenisul de masă a luat și el nota 5!...

Pe tabelă apărură de îndată numele următorului examinat: SPORTURILE NAUTICE. Pe bancă se aflau mai mulți elevi, canoaiști, caiaciști și schișiști. Care dintre ei toți se va prezenta în fața profesorului să răspundă întrebărilor examenului? Iată-l pe Leon Rotman, mai emoționat parcă decît atînci cînd se află la startul întrecerilor de canoe.

— Voi răspunde eu pentru toți. La Jocurile Olimpice am lăbatit să cucerim locuri fruntașe și absolut

Echipele R. Cehoslovace, R.P. Romine și Uniunii Sovietice, clasate pe primele trei locuri la Campionatele mondiale de volei desfășurate în capitala Franței.

late probele în care am concurat. Din cele patru probe de canoe, în trei victorii ne-a revenit nouă, de două ori mie și o dată cuștului Ismailovic—Dimitru Alexe. Victoriile olimpice sînt o conjurare a succeselor noastre anterioare. Ele vin să se adauge la victoriile obținute în Finlanda și în concursul internațional de la Snagov. Caiaciștii au ocupat la Ballarat locul IV prin căpitul Anastasescu—Todorof. Cit privește fetele, nici ele nu ne-au făcut anul acesta de rușine. În campionatele europene de la Bled, canotoarele și-au menșinat locul al doilea în Europa, după reprezentantele Uniunii Sovietice, cîștigînd medalii de argint în proba de 8 + 1. În schimb, schișiștii noștri s-au comportat destul de slab și n-au justificat speranțele puse în ei.

— Buun. Atunci, nota 5 pentru canoaiști, caiaciști și canotoare, iar pe schișiști... aștept să-i văd la lucru. În funcție de viitoarele lor comportări, le voi da notă de trecere sau li voi lăsa... corijenți! Și acum să poțlească la catedră TIRUL.

Prezent! Cel care răspunsese era... ași ghicit — câmpiarul olimpic Ștefan Petrescu. Cu alură de... elev sîrguincios, Ștefan Petrescu a prezentat succesele trăgătorilor romini în 1956.

— Am să încep cu... sfîrșitul. Adică, cu Jocurile Olimpice de la Melbourne, unde eu am obținut medalia de aur în proba de pistol viteză, Gh. Lichiardopol și-a adjudecat pentru a doua oară medalia de bronz în aceeași probă, iar Iosif Sirbu și Constantin Antonescu au ocupat și ei locuri de frunte. Voi sublinia de asemenea victoria lui H. Herșcovici în meciul cu Danemarca, de la Copenhaga, unde l-a întrecut pe celebrul Olle Jensen, ca și frumosul succes al lui Iosif Sirbu în concursul internațional de la Praga.

— Mă bucur pentru victoriile noastre și vă doresc ca și la examenul viitor să luați tot nota 5 ca acum!

Cînd a fost chemat la catedră BOXUL, răspunsul l-a dat un antrenor, și anume cel al lotului reprezentativ, Ion Popa.

Fără falsă modestie, pot spune că boxul românesc s-a pre-

zentat strălucit la Melbourne. Am fost singura țară care a reușit performanța de a se califica cu toți boxerii înscriși în semifinalele competiției. Unul dintre ei, Nicolae Lîvca, a devenit campion olimpic, după ce printre învinșii săi l-a „înscris” și pe renumitul Nicky Gargano, marea speranță a boxului britanic. Mircea Dobrescu, profund nedreptățit de decizie, a trebuit să se mulțumească numai cu medalia de argint, ca și tînrul Gheorghe Negrea, care participa pentru prima oară la o competiție de asemenea amploare. În sfîrșit, C. Dumitrescu a cucerit medalia de bronz. Alte succese? Desigur, au mai fost și altele. De pîidă, în cele două meciuri susținute în țara noastră, reprezentativa Parisului a fost nevoită să plece steagul tot de altele ori.

— Nota 5 și pentru box!

Prezent! ATLETISM s-a prezentat o tînră înaltă și... blondă. Ași ghicit desigur că e vorba de Iolanda Balaș. La 14 iulie ea a stabilit la București un nou record european și mondial în proba de săritură în înălțime (1,75 m). La Melbourne, recordul mondial a fost doborît, dar Iolanda a rămas mai departe recordmenă europeană. În anul 1956 atleții romini au obținut succese frumoase. Astfel, Ion Soter și Ilie Savel au cucerit titlurile de campioni ai Angliei, la înălțime și 440 yarzi garduri; iar Ilie Savel, de două ori, Sorin Ioan, Ion Wiesenmayer și ștafeta de 4 X 400 m. au devenit campioni ai celei de a XV-a Balcaniade. În competiția de mare prestigiu pe care o reprezintă campionatele internaționale ale R.P. Romine, C. Grecescu, de două ori și Ion Wiesenmayer și-au înscris numele printre cîștigători. În schimb, alți atleți au rămas datori cu o serie de rezultate valoroase la mai multe probe.

Și așa, unul după altul, sporturile veneau în fața examenatorului răspunzînd și obținînd mai toate note bune...

A venit rîndul VOLEIULUI, care a prezentat cu lux de amănunte (secretarul de redacție nu ne-ar admite în ruptul capului să redăm tot răspunsul) excepționala comportare a echipelor reprezentative la campionatele mondiale de

la Paris, unde au ocupat fiecare locul al doilea. Într-un clasament general neoficial, înlocuît de o serie de ziare pariziene, țara noastră ocupa primul loc. SCRIMA a prezentat două medalii de argint: una obținută de Olga Orban la J. O. iar cealaltă de Maria Vicol la campionatele mondiale de juniori de la Luxemburg. În plus, victoriile raportate de Ecaterina Orb și Tănase Mureșanu, doi tîneri de mare viitor, la campionatele internaționale ale R.P.R., aduceau o pledoarie pentru perspectivele deosebite ale acestui sport în țara noastră. FOTBALUL a fost unul din elevii cei mai... aplaudați. Pentru ce? Iată: locul I în turneul F.I.F.A., ocupat de „naționala” de juniori în seria a II-a, victoria seniorilor obținută la Belgrad asupra redutabilei formații a Iugoslaviei și turneul echipei C.C.A. în Anglia, care a însemnat o bună propagandă făcută fotbalului românesc. Firește, fotbalul a căpătat și el o notă bună, dar mai puțin bună decît ar fi putut obține dacă nu se prezenta slab la unele... extemporale: vezi meciul de la București cu echipa Suediei și întîlnirea T.D.N.A. — Dinamo București de la Sofia...

În sfîrșit „raportul” celorlalte sporturi:

GIMNASTICA: remarcabilul succes al echipei feminine la J.O. (medalia de bronz), locurile trei la sol și patru în clasamentul general olimpic, obținute de Elena Leușteanu.

RUGBIUL: o victorie asupra lui Harlequins la București și un turneu soldat cu bune rezultate în Anglia.

CICLISMUL: excelenta comportare a lui Constantin Dumitrescu în „Cursa Păcii” (locul II) și în „Turul Europei” (în care a cîștigat cu autoritate ultima etapă).

BASCHETEL: victoria asupra Italiei la Veneția, precum și cîștigarea „Cupei Eliberării” la Cairo; destul de bine s-au comportat și fetele, clasate pe locul V la campionatele europene de la Praga.

LUPTELE: medalia de bronz cucerită de Fr. Horvath și locul IV ocupat de D. Piroulescu la J.O., locul trei ocupat de același Horvath în „Cupa Mondială” de la Istanbul. Locul I, ocupat de D. Piroulescu în „Cupa Jadran” de la Opatija, ca și victoriile asupra selecționatei Egiptului și R. Cehoslovace...

Trăcuse multă vreme de cînd 1957 își examina elevii. Deodată, focat cînd HOCHEIUL PE GHEAȚA căuta să justifice slaba sa activitate internațională prin absența unui patinoar artificial, ciudata școală dispăruse ca prin farmec, și treziți de-a binelea ne-am găsit din nou în fața block-notes-ului plin de însemnări și cifre. În urechi ne răsunau ultimele cuvinte ale „profesorului”: — Într-adevăr, predecesorul meu, 1956, a avut un an... bun. Chiar excepțional de bun și în orice caz cel mai bogat în succese internaționale de pînă acum... Mă văd strădui să-l imit și... să-l întrec! Da! Acum puteam începe reportajul nostru retrospectiv...

CONSTANTIN FAUR
MARIUS GODEANU
ROMEO VILARA

Ei, ia să vedem, cum s-a pregătit handbalul? Te rog să te gîndești bine și să ne dai un răspuns concis și cuprinzător.

— Da! Anul acesta, echipa feminină a Republicii Populare Romine a cucerit titlul de campioană mondială.

— Excelent! E și scurt, și... cuprinzător. Dar, nu cumva poți să dezvolti subiectul?

— Desigur. Am tînvs mai înți, în preliminarii, echipa R. P. Polone, apoi în turneul final am dispus pe rînd de formațiile Austriei, Franței și R. F. Germane. Și cred că nu o să mă criticați pentru citatomanie, dacă imi voi permite să completez răspunsul cu declarația lui Hans Bauman, președintele Federației Internaționale de Handbal: „Echipa romină a prestat un joc frumos și în mare viteză. Am avut uneori impresia că pe teren este o echipă de băieți care a păstrat o grație feminină. Trebuie să recunosc că am văzut o adevărată echipă de handbal ale cărei jucătoare mînuiesc foarte bine mingea. Cu o asemenea omogenitate tehnică, nu se pot lăuda multe echipe. Sint foarte fericiți că am văzut echipa Rominej jucînd echipă despre care șuzșsem și pînă acum multe lucruri bune. În prezent, însă, ne-am convins că echipa romină este foarte bună și că ea merită pe deplin titlul pe care l-a cucerit” a archeiat Hans Bauman. În sfîrșit, nu voi uita să vă vorbesc și despre succesele băieților noștri, care au obținut mai multe victorii în întîlniri intercluburi, și care, chiar acum citeva zile, în prima lor întîlnire internațională la handbal de sală, și-au înscris în palmares o strălucită victorie în fața selecționatei Belgradului.

Profesorul nu-și ascunse satisfacția.

— Perfect. Ai obținut nota maximă. Să vindă acum...

Și pe tabela de marcaj se tot numele altui elev: TENISUL DE MASA. Stupoare! Răspund apelului două eleve, care nu-s altele decît, Angelica Rozeană și Ella Zeller.

— Ne-am prezentat la examen, ea și la masa de joc. Adică, în dublu. Așa am reușit de altfel să cucerim și la Tokio, în îndepărtata Japonie, titlul de campioană mondială la această probă și, tot acumîndouă, alcătuiră reprezentativa fării, am adăos patriei și jaimoasa cupă „Corbillon”, cu care este doborâtă întrecerea pe națiuni a echipelor feminine. Astfel, pentru a

O primire călduroasă li s-a făcut jucătoarelor echipei de handbal la reîntoarcerea lor în Capitală, după strălucitul succes obținut la Campionatele mondiale din R. F. Germană.

NĂZUINTE DEVENITE FAPTE în anii puterii populare

PENTRU PATRIA MEA DRAGĂ

Este pentru prima oară când aștern pe hirtie câteva rânduri în intenția de a împărtăși tineretului sportiv din patria noastră bucuria pe care am trăit-o în clipele când, în îndepărtata Australie, am auzit acordurile imnului drag al țării mele și am văzut cum pe cel mai înalt catarg din fața mea își ardeau faldurile tricolorul cu steaua Republicii Populare Romine. În clipele acelea de profundă emoție și bucurie mi-am îndreptat gândul spre cei cărora, de fapt, le datoriez succesul meu; m-am gândit și mă gândesc la regimul nostru democrat-popular care a creat sportului cele mai bune condiții de dezvoltare.

Sint unul dintre milioanele de tineri cărora li s-au deschis larg căile spre înfăptuirea celor mai îndrăznețe visuri. Simplu instalat sanitar, în pragul vârstei de 19 ani am făcut primii pași în viza sportivă, devenind membru al cercului „Tinerul dinamovist”. La început am practicat sportul luptelor, dar după o scurtă perioadă m-am simțit atras spre canotaj; îmi plăcea mai mult. Cu bunăvoință de frate mai mare, iscusitul canoist Simion Ismailciuc mi-a împărtășit din cunoștințele sale tehnice, dându-mi prețioase îndrumări în domeniul canotajului. În continuarea activității mele sportive s'aturile antrenorului Radu Huțan mi-au devenit un adevărat program pe care l-am respectat cu convingerea că numai astfel îmi voi putea îndeplini dorința de a fi un bun canotist.

Primele concursuri la care am luat parte mi-au întărit încrederea în forțele proprii și mi-au dat încredere în activitatea mea sportivă. De aceea am perseverat în

antrenamente fără a-mi precupeți eforturile; uneori visleam câte 100-120 km. pe săptămână. Spre marea mea satisfacție, eforturile acestea nu au fost zadarnice. Ele mi-au dat posibilitatea să-mi asigur o pregătire corespunzătoare unor concursuri din ce în ce mai pretențioase.

Din momentul selecționării mele în lotul olimpic al R.P.R. am simțit că această cinste și încrederea acordată îmi impun o înaltă îndatorire: să lupt cu toate forțele, să dobândesc rezultate cât mai bune. Acum, nu mă mai stăpânește emoția celui important și greu concurs, ci sentimentul mulțumirii că mi-am îndeplinit o firească îndatorire față de patria mea, semn al dragostei și recunoștinței față de regimul nostru în anii cărora mișcarea sportivă pășește spre culmi tot mai înalte.

LEON ROTMAN
maestru emerit al sportului
campion olimpic

Condiții superioare de pregătire — performanțe de valoare

Mă mândresc astăzi cu două titluri spre care năzuim de mult: recordman al țării la pistol viteză și campion olimpic la aceeași probă. Primul rezultat l-am realizat într-un concurs organizat în acest an în cinstea zilei de 23 August, iar cu a doua performanță obținută la Melbourne în timpul cea de a IX-a aniversare a Republicii Populare Romine.

Am devenit laureat olimpic și recordman R.P.R. numai după cinci ani de activitate în tir.

Se spune, obișnuit, că performanța la tir este direct condiționată de vechimea pe standul de tragere. Desigur, există un oarecare adevăr într-o asemenea afirmație, dar nu în sensul că numărul „ghioceilor din pâr” condiționează realizarea performanțelor. În schimb, am simțit din plin caracterul determinant al condițiilor de pregătire. Generația din care fac parte este tânără dar este generația fericită care a beneficiat de condiții excepționale pentru pregătirea sa, condiții asigurate în anul democrației populare. Astfel se explică faptul că noi am atins înalta măiestrie sportivă într-un timp care altă dată părea, dacă nu imposibil, cel puțin un adevărat record.

Am ajuns să cunosc și să îndrăgesc tirul — mai întâi cel cu arma și apoi cel cu pistolul — într-una din obișnuitele competiții de masă deschise tineretului. Mai târziu, încurajat și recomandat de unele rezultate — încă depărtate de actuala performanță — am beneficiat de sprijinul nelimitat al colectivului și asociației sportive, primind arme și cartușe de cea mai bună calitate. Fără acestea, străduința mea s-ar fi risipit zadarnic, rămânând ca alții — în trecut — un pasionat al tirului, talentat, dar fără posibilitate de progres. Dar în lupta pentru măiestrie, șlefuirea calităților naturale și a celor dobândite prin muncă se

realizează în concursuri numeroase și cât mai valoroase. Ele nu ne-au lipsit în anii de democrație populară. Competiții interne, concursuri internaționale organizate în țară sau desfășurate peste granițe, campionate europene, toate ne-au fost accesibile și au contribuit la perfecționarea noastră. În pregătirea pentru J.O. drumul nostru a trecut prin „europenele” de la București (prima competiție de prestigiu organizată în țara noastră), prin concursurile din China Populară și prin „internaționalele” din acest an de la Tunari. Și, pentru că a venit vorba despre renumele nostru poligon din pădurea Băneasa, vreau să subliniez că el însuși, prin construcție, amplasament și instalații, este o dovadă grăitoare a excepționalelor condiții asigurate sportivilor de patria lor iubită.

Ștefan

SE DEZVOLTA NECONTENIT ACTIVITATEA SPORTIVA DE MASE

An de an tineretul patriei noastre întâmpină cu bucurie competițiile sportive de masă. Se poate spune pe drept cuvânt că în relativ scurtă istorie a culturii fizice și sportului în regimul democrat popular, fiecare an a adus forme noi în desfășurarea acestor competiții.

În urmă cu zece ani au apărut primele forme de organizare a competițiilor de masă „Cupa U.T.M.-ului”, crosul „Să întâmpinăm 1 Mai”, Considerat pe vremea aceea un mare succes, crosul „Să întâmpinăm 1 Mai” a strâns la start 80.000 participanți și numărul acestora a continuat să crească an de an. Cu cât dușoșii își aduc și azi aminte mulți dintre sportivii noștri frunțași care și-au început „cariera” sportivă odată cu participarea la C.U.T. sau C.T.M. Parcă-l văd și acum pe Merică câștigând proba de săritură în înălțime (1,55 m.) la faza de

zonă a C.T.M. fiind nevoit să sară în picioarele goale, jenat de neobișnuința pantofilor cu cure. Dar aceasla nu era decât începutul activității sportive de masă.

La 14 mai 1950, din inițiativa U.T.M.-ului s-a introdus în țara noastră complexul sportiv G.M.A. La mai puțin de șapte ani de la introducerea acestuia, peste 1.000.000 de sportivi poartă cu mândrie mișcătoarea insignă, simbol al pregătirii fizice multilaterale. Începând din anul 1955 competițiile de masă au îmbrăcat o formă nouă, unind eforturile tuturor organizațiilor sportive în marea competiție pe fară Spartachiada de iarnă și vară a tineretului. Masiva participare a tineretului sătesc la concursurile Spartachiadei exprimă clar popularitatea acestei competiții în masele largi. Dacă în timpul regimului burghez de tristă amintire

excepție făceau unele comune în care se practica sportul, astăzi excepții sînt comunele în care nu se face sport.

Odată cu puternica dezvoltare a activității sportive de masă a crescut și baza materială pentru practicarea sportului. Statul nostru democrat popular prevede prin lege ca în fiecare comună să se pună la dispoziția sportivilor locuri pentru amenajarea bazelor sportive. În întreaga țară, prin fondurile asigurate de guvern și organele locale ale puterii de stat, prin munca plină de abnegație a sportivilor au fost amenajate mii de baze sportive simple și complexe. O nouă formă de desfășurare a competițiilor de masă, campionatele colectivelor sportive, a fost generalizată în cursul anului 1956. Larga popularitate de care se bucură această formă de desfășurare a activității sportive de

masă, instituirea în anul 1957 a insignei de campion al colectivului sportiv deschide calea unei noi forme de atragere a maselor spre activitatea sportivă. De asemenea, marea majoritate a calendarului competițional este orientată spre activitatea sportivă de masă. Campionatele raionale de fotbal, atletism, volei, etc. „Cupa R.P.R.” la fotbal la care au participat — în cursul anului 1956 — 2.300 echipe au un puternic caracter de masă.

Acum în prag de an nou, organizațiile sportive vor trebui să analizeze în mod temeinic succesele și lipsurile din anul 1956 și să pornească cu hotărâre la înfăptuirea importanțelor sarcini care le stau în față pe linia dezvoltării neconținute a activității sportive de masă.

ALȘO BALAȘ
director în C.C.F.S.

Cîteva cuvinte despre o profesiune pasionantă

Aș vrea să spun aci câteva cuvinte despre profesiunea de antrenor, despre munca aceasta pasionantă, de o neasemuită frumusețe. De curind, pe ringul din Melbourne, cei patru boxeri pe care i-am antrenat zi de zi timp de un an, mi-au adus cea mai frumoasă răsplătă pe care o puteam visa: patru medalii olimpice! Satisfacția antrenorului în clipa când elevul său, pe care l-a sfătuit, l-a îndrumat cu grijă de părinte sau, dacă vrei, de frate mai mare, primește laurii victoriei este atât de mare, încît nu poate fi lesne împărtășită. Am încercat această emoție covârșitoare și pot să vă mărturisesc că abia atunci mi-am dat seama cu adevărat de rostul nostru, al antrenorilor, în pregătirea tinerilor sportivi, în îndrumarea lor pe un drum sănătos. Și vă asigur că nu numai cu mine s-a întimplat acest lucru. Mi s-a povestit la întoarcerea noastră din Australia că în zilele când „băieții” lor aveau de susținut meciuri, la mii de kilometri depărtare de ei, Constantin Nour, Marcu Spakov și D. Călinescu, antrenorii secțiilor de box din care fac parte Lînca, Negrea, Dobrescu și Dumitrescu, nu-și mai găseau astîmpăr. Profesiunea de antrenor este cu adevărat pasionantă. Băieții tineri, aflați la vîrsta tuturor năzuințelor, se încredințează nouă speranțele lor. Și noi avem datoriei, înalte

obligație morală, de a-i modela, de a scoate din ei oameni adevărați, sportivi de calitate, dublați de cetățeni conștienți.
Firește, profesiunea de antrenor

implică o muncă migăloasă, uneori de ani și ani, pentru obținerea unui rezultat. Dar cum să nu o faci cu plăcere, din toată inima, cînd îți sau creat condițiile necesare și cînd se iau mereu măsuri pentru îmbunătățirea lor? Mă gândesc ce însemna în trecut profesiunea de antrenor! De cite ori Toma Panaitescu, fostul eu antrenor, m-a trebuit să-și rupă, cum se spune, „de la gură” pentru ca să-mi pot eu cumpăra o pereche de ghete de box sau un rînd de echipament! Mai sînt desigur și acum unele greutăți, dar principalul — din acest punct de vedere — este că în sportul nostru de azi există o cu totul altă concepție în ce privește rostul antrenorului. Iar aceasta ne dă puteri nebănuite!

ION POPA
antrenor de box

PRIN GRAJA NEMĂRGINITĂ A PARTIDULUI

Activitatea de cultură fizică și sport în mediul sătesc a început să se desfășoare în mod organizat conform sarcinilor trasate prin Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 26 iunie 1949. De la această dată și pînă în anul 1953, de activitatea de cultură fizică și sport la sate răspundeau comitele raionale și regionale C.F.S. sprijinite de organele U.T.M., cele ale ministerelor Învățămîntului, Culturii, Agriculturii și Silviculturii, ca și ale Centrocopolului, iar de sectorul socialist de stat mișcarea sindicală prin comitetul central al Sindicatului muncitorilor agricoli.

Dezvoltarea activității sportive la sate a impus însă înființarea unei asociații sportive care să aibă menirea de a îndruma și coordona dezvoltarea neconținută a activității sportive sătești. Așa a luat ființă, la 6 mai 1953, asociația Recolta.

Pentru a i se asigura baza materială, asociației i s-a acordat inițial, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, o subvenție de aproape 1 milion și jumătate lei. N-a fost numai atât; prin grija nemărginită a Partidului Muncitoresc Român, comitetele regionale și raionale de partid au avut ca sarcină să sprijine această acțiune de înființare a colectivelor sportive în mediul sătesc. În același timp, prin interesul real de-a purtătorii de partid, s-a reușit să se facă o bună selecționare a acelor elemente care urmau să-și desfășoare munca pe

lingă colective; altfel spus, am avut de la început garanția că putem conta pe oameni care dovedesc interes pentru popularizarea sportului la sate și care în același timp manifestă pricepere și seriozitate.

Avînd, în general, condiții bune de dezvoltare, asociația Recolta a ajuns ca la sfîrșitul anului 1955 să cuprindă întreaga activitate sportivă de la sate, iar în acest an, prin comasarea cu fosta asociație Avîntul, înglobează și colectivele sportive cu specific forestier. În momentul de față asociația Recolta numără aproape 5000 de colective sportive cu peste 16.000 secții pe ramură de sport în care activează aproape 400.000 membri.

Aproape o treime dintre ei sînt purtători ai insignei G.M.A., iar circa 24.000 au clasificare sportivă.

Un deosebit aport l-a adus asociația în competițiile sportive de masă și în special la Spartachiada de vară a tineretului din acest an, cînd a mobilizat un număr cu mult peste un milion de participanți.

Recunoscători partidului și guvernului pentru tot sprijinul dat, activității și sportivii asociației Recolta se vor strădui ca și pe viitor să obțină succese importante în dezvoltarea activității sportive la sate.

VASILE GRIGORE
președintele asociației Recolta

Schiorii din Europa în pragul noului sezon

În sezonul sportiv de iarnă 1956/1957, schiorii din Europa vor avea un bogat sezon internațional. În felul acesta federațiile de specialitate din diferite țări vor avea prilejul să verifice posibilitățile schiorilor susceptibili de selecționare în vederea participării la viitoarea ediție a campionatelor mondiale.

În numeroase orașe din Uniunea Sovietică sezonul de iarnă a fost inaugurat odată cu apariția primei zăpezi. La Novosibirsk, Celiabinsk, Kalinin, cei mai buni schiori au început antrenamentele și au luat parte la primele concursuri. La Moscova, sezonul a fost inaugurat la 16 decembrie când pe Colinele lui Lenin a avut loc primul concurs oficial de deschidere a sezonului, prin desfășurarea probei de slalom. Au participat nu mai puțin de 60 femei și 100 bărbați. Proba rezervată femeilor a revenit concurenteiei Alexeeva T. (Burevestnik) cu timpul de 48,6, iar cea masculină concurentului O. Cerkasov (Dinamo).

Lotul reprezentativ de schi a Cehoslovaciei și-a început pregătirile în vederea actualului sezon în cunoscuta localitate Spindleruv Mlyn. Timp de 14 zile, aici s-au antrenat componenții lotului de săritori și cei de la combinata alpină, în total 26 de schiori. Antrenamentele au fost conduse de antrenorul de stat Belonoznik care s-a ocupat de fiecare schior în parte. La proba de sărituri rezultatele mulțumitoare au dat cuno-

renții Bulin, Remsa, Felix, Chroust etc.

După antrenamentele efectuate pe tot timpul verii, schiorii polonezi se află de mai mult timp în cunoscuta localitate a sporturilor de iarnă Zakopane unde se pregătesc în vederea sezonului internațional. La 16 decembrie a avut loc primul concurs pentru săritori și fondați. Dintre săritori, în urmă bună se află: W. Tajner, Daniel, Sieczka, Furman, Wiecepok. La fond s-au remarcat: Kwapien, Mateja, Rubis, etc. Primul concurs internațional al schiorilor polonezi va avea loc între 9 și 12 ianuarie 1957 la Grindelwald în Elveția.

Așa cum apreciază ziarele de specialitate din Elveția, după J. O. de la Cortina situația este destul de critică. Schiori ca Rene Rey, Hans Forrer și Raymond Fellay au hotărât să nu mai participe la concursuri. Coboritorii Georg Schneider și Martin Julien s-au decis să participe numai la proba de slalom special. Nici situația schioarelor nu este mai bună. Madeleine Berthod și Renee Colliard au anunțat federația de specialitate că au hotărât să nu mai concureze.

În Austria, presa de specialitate l-a criticat pe profesorul Rössner — antrenorul echipei naționale — astfel că acesta și-a dat demisia și funcția sa a fost preluată de tânărul Toni Spiss, în timp ce la femei, antrenor a rămas tot Fritz Huber. Știrile în legătură cu retragerea lui Toni Sailer din sport s-au dovedit a nu fi reale, astfel că în fruntea lotului reprezentativ se va găsi tot „Quartetul din Kitzbuchel” — adică Toni Sailer, Anderl Molterer, Ernst Hinterseer și Mathias Leitner. Aceștia vor fi secundați de „cei din Arlberg”: Hillbrand, Schranz — în vîrstă de 17 ani, — Egon Zimmerman și Toni Mark. Othmar Schneider, Martin Strolz și Cristian Pravda au de gînd să plece în S.U.A.

În Germania, loturile de schiori ai R.D. Germane și R.F. Germane continuă pregătirile în comun, iar campionatele de schi în sezonul 1957/1958 se vor desfășura pe întreaga Germanie la toate disciplinele. După succesul de la Cortina schioara Ossi Reichert a hotărât să se retragă din activitatea competițională.

Schiorii din țările scandinave au început de asemenea antrenamentele. Finlandezii se antrenează la Lahti, locul de desfășurare a probelor clasice din cadrul campionatelor mondiale din anul 1958. Aici se află 40 de schiori care sînt antrenați de Vali Saarinen. În lot sînt: Veikko Hakulinen, Kalehmainen și săritorii Autti Hivarinenen, Kallakorpi și Kirjonenen. Suedezii au început și ei pregătirile. Doi dintre aceștia, Sixten Jernberg și S. Edström au fost invitați să participe la câteva concursuri în Japonia.

VLADIMIR KUŢ

Vladimir Kuŷ! Iată un nume care cere parcă după el semnul de exclamare. Cine nu a auzit despre sportivul sovietic, cine nu-l cunoaște pe atletul care a intrat în prodigiozitate pînă și pe faimosul Emil Zatopek, supranumit „regele” alergărilor pe distanțe lungi? Cinci ani au trecut de cînd Kuŷ, un necunoscut marinar din flota Balticeii, a pășit pentru prima oară pe pista de zgură. În acest răstimp numele lui a făcut de mai multe ori înconjurul lumii. Dar nu numai numele, ci însuși Vladimir Kuŷ a înconjurat de cîteva ori globul, socolind laolaltă kilometrii parcurși la antrenamente și concursuri.

Biografia lui Vladimir Kuŷ este astăzi atât de celebră încît pînă și copiii o cunosc în toate

amănuntele ei. În istoria atletismului vor rămîne neșterse dramaticele confruntări dintre Kuŷ și Zatopek, dintre Kuŷ și Chataway și în sfîrșit, recent, cea dintre Kuŷ și Pirie, cele mai multe dintre ele încheiate cu victoria alergătorului sovietic. Multiplu campion al U.R.S.S. și campion al Europei de mai multe ori recordman al lumii pe 5.000 și 10.000 m. iar acum, după Jocurile Olimpice de la Melbourne, deținător al medaliei de aur pe ambele distanțe de fond, Kuŷ pare să fi cucerit toți laurii la care poate visa un sportiv.

Victoriile repurtate de alergătorul sovietic în depărtatul oraș australian au fost atât de impresionante, încît gazetarii și specialiștii au recunoscut că Vladimir Kuŷ lasă în urmă ca

valoarea pe faimosul Nurmi și chiar pe fenomenalul Zatopek. Iar Gordon Pirie, după ce și la 5.000 m. a trebuit să plece steagul în fața marelui campion sovietic, s-a dus să-l felicite și, ca semn de omagiu și de recunoaștere a superiorității, i-a pus capul pe umăr, așa cum făceau în evul mediu cavalerii învinși.

„Am o singură consolă — a declarat campionul englez — că recordul meu pe 5.000 m. a rezistat de data aceasta impetuoasei alergări a lui Kuŷ”.

Răspunzînd la întrebările unor ziariști, Kuŷ a declarat că va încerca să bată și acest record îndată ce va ajunge acasă, poate chiar în această iarnă, pe stadionul unui oraș din sud, dacă timpul o va permite.

În aceste cuvinte întrezărim caracterul minunat

al unui sportiv care nu cunoaște odihnă. Și chiar din timpul călătoriei spre patrie a olimpicilor sovietici, călătoria care se face pe bordul elegantului transatlantic Gruzia, Kuŷ a și început pregătirile pentru tentativa promisă. În timp ce silueta suplă a vaperului despica apele Pacificului, pasagerii puteau vedea pe puncte un atlet în tricou purpuriu alergînd de zăp în ciuda soarelui fierbinte al sudului. Cine era acest sportiv care nici măcar în zilele ce au urmat du-relor întreceri de la Melbourne nu și-a acordat odihna atât de bine meritată? Ați ghicit? Vladimir Kuŷ. Cîte 30—40 km. de... punte erau în ghioșii zilnic de torul a două olimpice de aur... mir Kuŷ... Cursa continuă...

● Tenismenii australieni Hoad și Rosewall au adus țării lor și în acest an Cupa Davis. Cîștigînd proba de dublu și ultimele două simpluri, ei au înregistrat o categorică victorie asupra reprezentanților S.U.A. 5—0! De notat că în toate meciurile finalei, australienii n-au pierdut decît 3 seturi!

● Ziarele japoneze anunță că federația de atletism a Japoniei a hotărît la 26 decembrie să trimită o delegație în R.P. Chineza în cursul lunii august 1957.

● Echipa reprezentativă a cicliștilor bulgari a început de curînd la Plovdiv pregătirile în vederea participării la Turul Egiptului. Din echipă fac parte N. Hristov, B. Kofev, S. Gheorghiev, D. Kolev și N. Filipov. Cicliștii bulgari vor pleca spre Egipt la 4 ianuarie.

Fotbalul PESTE HOTARE

INTILNIRI INTERNAȚIONALE
ANKARA: Spartak Praga Sokolovo-Selecionata Ankara 1-1.
BRUXELLES: Dukla Praga-S. C. Anderlecht 2-1 (0-0).
MILANO: Honved-Internazionale 2-1 (0-0).
NEW-YORK: Rapid Viena-Selecionata New York 4-1.
TIROGRAD: (Iugoslavia): Ferencvaros-Budacnost 2-1 (0-1).

BOX NOU, DESPRE TRADIȚIILE BRITANICE...

Timpul rece și urf care s-a abătut asupra Angiei a stat în calea respectării integrale a tradiției britanice, care cere ca în zilele sărbătorice de iarnă să se dispute fără pauză jocuri de campionat. Într-adevăr, o serie de meciuri au trebuit să fie aminate, ceea ce, desigur, a produs „gouuri” nedorite în bugetul cluburilor, dar a fost probabil un foarte dorit prilej de odihnă pentru jucătorii, supuși la eforturi epuizante (trei meciuri în cinci zile — sîmbătă, marți, miercuri...).

De notat că pentru a crea un plus de interes în jurul meciurilor de sărbători, organizatorii campionatului englez au programat în a doua zi prima etapă din retur, cu jocuri între aceleași echipe care se întîlniseră în ajun. Aceasta a dat naștere unei serii de rezultate-surpriză, foarte contradictorii între ele. Astfel, dacă în prima zi Tottenham zdrobise pe teren propriu pe Everton cu 6-0, a doua zi aceasta din urmă a jucat acasă mult mai bine, reușind un „draw” (1-1). Newcastle United, după ce pierduse în deplasare la West Bromwich Albion (0-1) și-a luat acasă o revanșă nesperat de severă (5-2).

Nelămuriri sînt și în clasament, unde echipele au totaluri de jocuri foarte diferite, neputîndu-se stabili o ierarhie absolută între ele. Cu excepția liderului, Manchester United, care — cu un joc mai puțin —

are un avans de două puncte față de Tottenham Hotspurs. Aceasta a adunat 32 puncte din 23 meciuri. Arsenal a urcat la locul trei, cu 30 puncte în 25 jocuri. Cîte 28 puncte au Leeds United (24 meciuri) și Bolton Wanderers (25 meciuri). În plutonul fruntaș se mențin, apoi, Blackpool cu 28 puncte și Preston North End cu 27 puncte, ambele avînd 24 meciuri disputate.

Un gest care nu poate fi uitat

Ziariștii sportivi au ocazia să urmărească numeroase întîlniri sportive atît în țară cît și în străinătate. Misiunea lor este de a descrie aceste întîlniri și de a comenta comportarea jucătorilor.

De aceea unui ziarist nu-i este niciodată greu să răspundă la întrebarea: ce l-a impresionat mai mult în decursul anului sportiv care se apropie de sfîrșit?

Nici mie nu-mi va fi dificil să fac acest lucru. Spun de la început că nu voi descrie golurile care au entuziasmat publicul și nici recordurile mondiale care au uimit lumea atletismului sau a natației. Voi vorbi despre un fapt foarte simplu la prima vedere, dar care m-a impresionat în mod deosebit și pe care nu-l voi uita multă vreme.

Mă aflam la Sofia cu prilejul turneului internațional de volei care s-a desfășurat pe stadionul „Vasil Levski”. Se disputa întîlnirea dintre reprezentativele masculine ale Iugoslaviei și României.

Mikina, unul dintre cei mai buni jucători iugoslavi avea serviciul. Micul grup de iugoslavi care urmărea această întîlnire privea îngrijorat tabela de marcaj. Ea arăta că România conducea cu 2—1 la seturi și cu 14—12 în cel de al patrulea. Spectatorii erau siguri de victoria romînilor. Dar iată că intervine un moment dramatic. Mikina servește deteștate trimițînd mingea în plasă. Arbitrul fluieră și arată că serviciul trece echipei romîne. 2—1 la seturi și 14—12. Soarta jocului este pecetluită imi spun în gînd. Mingea zboară peste plasă o dată, de două ori, de zece ori...

În această situație jucătorii iugoslavi pun totul pe o carte. Popovici care este la fileu, trage puternic peste „zidul” jucătorilor romîni și mingea lovește pămîntul cu cîteva centimetri dincolo de linia de aut. Arbitrul anunță victoria echipei romîne. Și, în momentul cînd jucătorii noștri se îndreptau ca să-i felicite pe învin-

Relaxați și zîmbiți, Vladimir Kuŷ salută zecile de mii de spectatori care-l aclamă pentru a doua victorie olimpică obținută în cursa de 5.000 m. La Jocurile Olimpice de la Melbourne minunatul sportiv a încununat magistral eforturile depuse pentru progresul atletismului sovietic și mondial.

O FAMILIE DE SPORTIVI

S-au auzit multe lucruri bune despre inofătorii chinezi, în acest an. Unul dintre ei, tînărul Mu Siang-Sung din Tien Tsin, a reușit în vară excelentul rezultat de 1:10,6 în proba de 100 m. bras.

Mu Siang-Sung are numai 21 ani. De fapt, el nu este o descoperire a anului 1956. Numele său stă înscris pe tabela recordmanilor R. P. Chineze încă din 1951. Patru ani mai tîrziu, Mu Siang-Sung participă la Festivalul de la Varșovia, unde se clasează pe locul doi în proba de 100 m. bras, cu timpul de 1:13,4.

O garanție pentru progresul viitor al lui Mu Siang-Sung este și faptul că el descinde dintr-o familie în care sportul are o adevărată tradiție. Tatăl său, Mu

Cen Kuan, a fost pe rînd luptător, ciclist, patinator și inofător. Mu Cen Kuan spune pe bună dreptate că dacă în tinerețea lui avea la dispoziție condițiile pe care le au astăzi sportivii chinezi, ar fi putut să se mîndrească și el cu performanțe de valoare mondială. Mindria lui cea mai mare este, însă, că a putut crește un asemenea campion cum este propriul său fiu, Mu Siang Sung, pe care l-a antrenat personal.

Pentru a ne da seama mai bine de „atmosfera sportivă” care domnește în familia lui Mu Siang Sung, trebuie să menționăm că fratele său mai mare, Mu Siang-Ling, a fost campion al Chinei la 100 m. spa. Sora sa Siu-Cen a luat parte la campionate naționale de natație, ciclism și patinaj. O altă soră, Siu-Lan, a fost campioană de patinaj pe rotile, iar unul din verii săi a fost selecționat în reprezentativa de baschet a Chinei de Nord. Doi frați mai tineri, Siu-hua și Cen-Kuo, participă de pe acum la concursurile de inot pentru copii.

„Cum ați putut insufla copiilor dvs. o asemenea dragoste pentru sport?” a fost întrebare de ziariști Mu Cen Kuan.

„Probabil prin propriul meu exemplu”, a răspuns bătrînul, care continuă cu regularitate să se scoale la 5 dimineața și să facă o oră de exerciții fizice.

Mu Cen Kuan împărtășește acum și altora bogata sa experiență sportivă acumulată de-a lungul unei vieți. El are în antrenament 160 de copii din Tsen Tsin pe care îi inițiază în tainele inotului.

„În loc să antrenez numai pe copiii mei, ca înainte”, spune Kuan „...acum învăț pe copiii altora să iubească sportul. Aceasta este una din satisfacțiile mele cele mai mari...”

PERO ZLATAR
 „Narodni Sport”—Zagreb

SPORTUL POPULAR
 Nr. 2943 Pag. 7-a

DRAGI ASCULTĂTORI

Ne aflăm cu microfonul în sala Ministerului de Finanțe din strada Smârdan, unde se dispută meciul decisiv dintre Troianescu și Mititelu, din cadrul finalei campionatului de șah al Republicii Populare Române... (Incet). Dragi ascultători — sst! — vă rog să faceți liniște deplină, ca să nu-i deranjăm. Ca să puteți urmări mai bine partida, ar fi bine să notați pozițiile celor doi adversari: Mititelu, care joacă cu albele, își reazemă bărbia în mîna dreaptă, iar în stînga are o jumătate de figură aprinsă. Maestrul Troianescu stă cu capul în mîini și privește atent tabla de șah... (repede). În acest moment asistăm la o fază foarte pa-

sionantă... Maestrul Troianescu, care trebuie să joace, se uită lung la calul de pe g3... duce mîna spre cal... îl apucă de căpăstru... nu, nu, rectificăm: în ultima fracțiune de secundă s-a răzgîndit și a ochit turnul de pe h7. Chiar în această clipă duce mîna spre el, e gata să-l atingă, dar iată că, din nou, maestrul Troianescu s-a răzgîndit și a dus iarăși mîna la timpă... Se gîndește... Se gîndește mult... Se gîndește din ce în ce mai profund... Dragi ascultători, să-l lăsăm să se gîndească și pînă se va decide asupra muștrii, transmitem din studiourile noastre „Rigoletto”, operă în 4 acte de Verdi!

Pentru că handbalul redus a dat rezultate atît de strălucite ca spectacol, venim cu propuneri asemănătoare și pentru alte sporturi

CANOIE

TENIS DE MASA

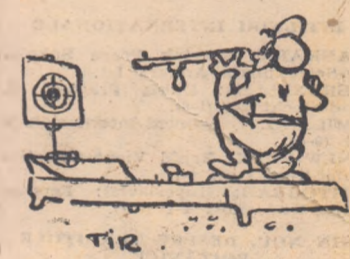
BIELISM - FOND

POLO...

OBSTACOLE

TIR

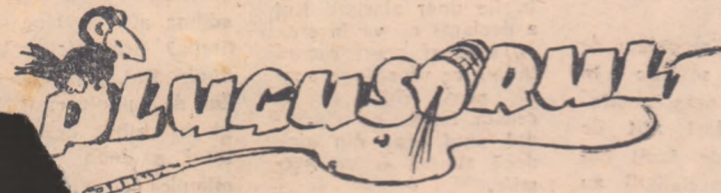

WAPTE

Mic dicționar sportiv

ARBITRU: Un cetățean cumsecade care, în fiecare duminică, este antipatizat timp de 90 de minute.
BASCHEȘ: Joc cu coș și cu... Cucoș.
COTONOĞI (A): Element tactic folosit de unii fotbalști în momentele decisive.
DERBI: Înțelepciunea populară îl definește altfel „La pomul lăudat să nu te duci cu sacul”.

EGALITATE: Rezultat care ar trebui să-i împace pe toți, dar nu mulțumește pe nimeni.
FOTBAL: Joc în care unii urmăresc mingea, alții picioarele adversarului și foarte mulți... buletinul „Pronosport”.
GOL: Visul înaintașului, coșmarul portarului și... dilema arbitrului.

Copii și frați puțin și m-ascultați. Să vorbesc și eu oieacă. Despre anul care pleacă însă să nu uit, firește. Nici de cel care sosește o să trag puțin din bici o să umblu cu... urzici. Dar nu cred că cineva de-asta se va supăra. El și chiar de-ar fi așa, eu îl rog a număra: Pin' la cinci sau pin' la zece și să vezi pe loc că-l treci! Haide, nu vă supărați! Minați, măi, minati hăi! hăi!

Stați așa, firtați, flăcăi, și sunați din zurgălăi. Pedalați măi, hăi hăi!... Să se-audă la Di.am. Să se-audă cit mai clar. Pînă sus pe Postăvar. Mai pocniți din bice bune. Pin' la Borșa să răsune, Dați din bice fără milă. Să v-audă Moș Gerliă. Să v-audă din cucu-l plin. Cit o vrea, cit de puțin. Gheață la patinatori. Si zăpadă la schiori. Fîldeacă s-au cum săturat. Să se-intreacă pe-uscăți. Ia schiați, măi. Hăi! Hăi!

Stați puțin, măi frați șahiști. Stați puțin și nu fiți triști. Că la anul, ni se spune, Veți avea condiții bune. S-o găsi în Capitală. Și pentru șahiști o sală. N-o să fiți și-n noul an. Tot în sala din Smîrdan. Unde-ați stat, precum se știe. Ca... sardetele-n cutie. Sau cum e de obicei. In... tramvaul 23. Numai că acolo — aht — Nimenea nu joacă șah. Sînd cu un picior pe scară. Și ținîndu-se de bară... N-o să mai vedem în sală

Imbrîncești, inghesuia, Unui stînd sus pe cuier, Altul pe calorifer, Patru prinși de o fereastră Și cînd în spînarea noastră. De-ala, fără șovăială, Să v-a dea și vouă-o sală. Sau de-ajută dumnezeu. Cel puțin un mic... antreul. Pînă-atuncia, măi flăcăi, Ia mutați și voi, hăi, hăi!

Aho! Aho! cicliști și frați. Stați pe loc, nu pedalați. Lîngă mine v-adunați. Și cuvîntu'mi-ascultați... Voi care plecați în zări. Peste nouă mări și țări. Pe malul Nilului. În țara crocodului. S-aveți aripi la picior. Ca și păsările'n zbor, Dar să nu aveți, măi nene, Ca și ele, multe... pene! Peste dealuri, peste văi. Pedalați măi, hăi, hăi!...

Și o observație, Sîți, despre natație. Mulți sînt cei ce vin Zîlnic la bazin. Doar se bălăcesc. Apa-o murdăresc. La scîldat, tot anul. El vin cu toptanul. Sînt cîteva sute ei. Însă la concurs doar... trei! Dacă-l vorba de scîldat, De-mblăiat sau de spălat. Pentru-asemena acofală. Au cu toți Bala Centrală. Este-o treabă asta, măi! Ia mai inotați, hăi! hăi!

— De cîte ori să-ți spun? Lasă genunchii moi...

Petreceți REVELIONUL
 (cu o zi înainte)
 pe
STADIONUL REPUBLICII

PROGRAM BOGAT:
MECIUL T.D.N.A.-SOFIA - DINAMO BUCUREȘTI
FAZE ALESE
SURPRIZE (Măcar de-ar fi!)
 Confecții direct de la sursă (din înaltul cerului)
 Muzică
 solo (luier: Jiranek (Viena))
 Tribunele bine încălzite
REȚINEȚI BĂNCI DIN TIMPI!

DEMI. A. COCU despre anul 1956

Dragi tovarășe și tovarășele, dacă-mi cereți părerea eu v-o dau. Așa sînt eu. Nici-odată nu refuz să îndeplinesc o sarcină obștească de interes atît de general cum este exprimarea părerii într-o problemă care, ca să zic așa, reprezintă pentru noi toți un prilej de profundă analiză, de schimb de opinii, de recunoaștere a realizărilor dar mai ales de critică aspră, necruțătoare, a lipsurilor care, din păcate mai persistă, frînind încă drumul nostru pe o cale ce duce cu un ceas mai devreme spre măiestrie.

Sportivii noștri, tovarășeilor, au făcut ceva treabă în anul care stă să treacă. Dar ei au și unele lipsuri... Vă întreb pe voi, oare Leon Rotman nu știa că munca sectară este dușmanul oricăror realizări? Ba știa, zic eu. Atunci, tovarășe, vă întreb pe voi, de ce a pornit de unul singur în canoe, și încă în două probe? Din fericire, el a cîștigat în amîndouă. Dar eu, eu nu sînt de acord cu Caligula care spunea că „totul e bine cînd se termină cu bine!” Nu, tovarășe, eu sînt convins că dacă în canoa noastră Rotman n-ar fi fost singur, ci și-ar fi făcut un colectiv de 2, 3, 4 sau mai mulți tovarășe, rezultatele ar fi fost și mai bune!

În alte cazuri, tovarășeilor, s-a observat un fenomen exact diametral opus și contrariu primului: au fost cazuri în care un colectiv, un colectiv întreg, în loc să-și înmănunchieze eforturile pentru a introduce mingea în poarta adversarilor, a dat dovadă de o totală lipsă de răspundere,

muncind „în devălmășie”. Este vorba despre tovarășelele din echipa de handbal care, deși se laudau că formează un colectiv sudat, la campionatul mondial — în finală — s-au mulțumit să-și treacă una alteia sarcinile — asta, vreau să spun mingile — în loc ca mingile să fie repartizate concret, pe oameni, cu termene precise de marcare a golurilor. Și care a fost rezultatul? Bineînțeles, unul sub măsura posibilităților. Cele 11 jucătoare plus rezerve au cîștigat... un singur titlu de campioană mondială, în timp ce la Melbourne de pildă, numai 5 tovarășe au reușit să realizeze 5 titluri de campioni olimpici...

Eu, tovarășeilor, aș mai fi avut multe de spus, dar timpul scurt mă împiedică.

Cred că în anul 1957 prima sarcină este să se lichideze aceste lipsuri și să ne luăm noi angajamente. Noi trebuie să pornim, tovarășeilor, și tovarășelelor, în noul an, sub lozincă: „Fiecare cetățean — un sportiv. Fiecare sportiv — un campion mondial”. Numai atunci vom putea spune că mișcarea noastră sportivă are și unele realizări!

Ravane

În timp ce echipa de fotbal Știința Cluj a retrogradat din categ. A jurnalei Știința-Cluj au cîștigat pentru a doua oară cupa și titlul de campioni republicani de juniori.

Pe drept cuvînt ne punem întrebarea: „Zău, nu eră mai bine dacă-n jocuri Seniorii, preoăzînd retrogradarea, Cu juniorii făceau... schimb de locuri?”

Boxerul Nicolae Alexandru de la asociația Energia care obișnuiește să fugă tot timpul în ring din fața adversarului

Ringul, văd că nu-i ajunge și se-ncurcă, bietul om. Unde-l ducem să boxeze? Am găsit: la... hipodrom!

Fotbalistul Ene, de la Dinamo-București. Glumea unul din mulțime? — Despre Ene, ce să spui, Pe teren, la înălțime, Wu e el, ci... șutul lui!

Echipelor Recolta Tîrgu Mureș și Energia Steagul Roșu care au promovat anul acesta în categoria A, la fotbal.

Bine-ai venit! Dar orem să știm (Să nu avem dezamăgiri): Vă stabiliți definitiv? Sau sînteți simpli... musafiri?

Tînarului Szigmund Acatu, care a aruncat la cloacan 54,93 metri, rezultat de rebit de valoros.

Printre... aceștia — acestei țări. Ești fruntaș la aruncări și recentu-ți rezultat. Nu prea e de...aruncat!

Fotbalistul Alexandru, care a primit DOUA ceasuri ca premiu din partea I. S. Pronosport, în calitate de jucător în echipa campioană C.C.A. și de gol-geter al campionatului

S-a schimbat proverbul, Iată-i continutul: „Nu aduce anul, Ce aduce... șutul!”

Sectel de motociclism a colectivului Locomotiva-București care nu se preocupă de ridicarea de noi cadre, rezumîndu-se în fond la un singur om: la N. Buescu.

Cum șaput, drept vorbind e trist Se-nreabă lumea în oras: De ce acest motociclist Nu are barem un... „ataș”?

Elenel Jianu, căpitanul echipei de handbal a R.P.R., care a obținut în anul 1956 o serie de performanțe strălucite, culminînd cu cucerirea campionatului mondial.

„Pașii”-n handbal nu-s permiși, Dar de vrei să ne ascuți, Așteptăm și-n viitor Pași din aștia — cît mai mulți...
 NIC. MUSTAȚA

TEXTE DE: Jack Berariu, V. D. Popa, S. Massler, V. Arndutu, Marius Godeanu, Emil Iencoc și N. Mustoșă.
 DESENE DE: Maltty.